

II. HLEDÁNÍ ROZUMNÉ VÍRY - 4. Je rozumné věřit, že Ježíš Kristus je skutečnou postavou?

DŮKAZY PRO EXISTENCI JEŽÍŠE KRISTA

1. Biblické důkazy (dále též jen "BD"):

V Novém zákoně Bible krále Jakuba (KJV) se vyskytuje slovo "Ježíš" 942 krát, slovo "Kristus" 532 krát. V 258 verších Nového zákona KJV se vyskytují obě slova, a to často ve spojení "Ježíš Kristus". Nový Zákon se skládá z 27 knih. Pisatelé těchto knih jsou různí lidé, kteří žili v 1. století po Kristu a všichni shodně svědčí o Ježíši Kristu, jeho životě, učení, smrti na kříži za hříchy lidí, vzkříšení z mrtvých, setkání po vzkříšení s učedníky a o jeho vystoupení na nebe. Ježíš Kristus je ústřední postavou Novozákonních Písem Bible (dále též jen "NZ"). Křesťanská víra je naprosto nemyslitelná bez Ježíše Krista.

Pokud by NZ byl pouze fiktivním příběhem s tak odpudivým skoncem hlavní postavy - Ježíše Krista, jakým je jeho ponižující, trýznivé ukřižování a smrt na kříži, s tak neuvěřitelným rozuzlením, jakým je jeho vzkříšení z mrtvých třetího dne po jeho ukřižování, s tak nepředstavitelným závěrem, jakým je setkání vzkříšeného Ježíše Krista s apoštoly a stovkami dalších učedníků, s tak neuvěřitelným vyvrcholením, jakým je jeho vystoupení do nebe k Bohu Otci, aby odtud kraloval ve svém království a s tak nepochopitelnými aspekty jeho učení jakými jsou: milovat každého člověka, včetně nepřátel, neodplácet zlem za zlo, ale překonávat zlo dobrem, následovat Ježíše Krista a plnit Jeho vůli bez ohledu na perzekuci a smrt, to vše za odměnu po smrti, lze se logicky domnívat, že by takový fantastický příběh nezískal stovky tisíc následovníků Ježíše Krista již během prvních dvou století po Kristu, z nichž mnozí byli ochotní pro svou víru ve vzkříšeného Ježíše Krista podstoupit mučení a smrt z rukou nepřátel Ježíše Krista. Zcela určitě by takový fantastický příběh zásadním způsobem neovlivnil myšlení a kulturu západní civilizace ve dvou následujících tisíciletích.

2. Mimobiblické důkazy (dále též jen "MBD"):

Nejvýznamnější židovský historik 1. století po Kristu Josephus Flavius (cca *37/38, †95/100 po Kristu) napsal ve svých Židovských starožitnostech, že když zemřel římský prokurátor Festus (asi r. 62 po Kristu), velekněz Anan (syn Annáše, který je zmíněn v NZ - Lukáš 3:2; Jan 18:13), se rozhodl zařídit některé záležitosti po svém. "Svolal shromáždění Sanhedrinu (nejvyšší židovský soud) a předvedl před ně muže jménem Jakub, bratra Ježíše, jemuž říkali Kristus, a několik dalších. Obvinil je z porušení zákona (Mojžíšova zákona) a vydal je k ukamenování." (A) (Židovské starožitnosti XX.9.1) (Dle NZ, měl Ježíš bratra Jakuba.)

Nejvýznamnější římský historik období Římského císařství Publius Cornelius Tacitus (cca *52/56, †117/120 po Kristu) ve svých "Letopisech" (které napsal někdy mezi r. 115. a 117. po Kristu) popsal velký požár, který zpustošil Řím v roce 64 po Kristu a uvedl, že se hodně šířila zvěst o tom, že požár nechal založit císař Nero, aby si získal větší slávu znovuvybudováním města. Dále pokračuje: "A proto, aby umlčel tuto zvěst, Nero označil za viníky a potrestal s největší krutostí třídu lidí nenáviděných pro jejich zvrácenost, které dav nazýval křesťany. Kristus, po kterém mají své jméno, byl za Tiberiovy vlády popraven podle rozsudku prokurátora Pontia Piláta, nicméně ta nejzhooubnější pověra, která tím byla na okamžik potlačena, se znovu rozhořela nejen v Judsku, odkud toto zlo vzešlo, ale dokonce i v samotném Římě, kde se všechny ty hrozné a hanebné věci z celého světa setkávají a nalézají svůj domov." (B) (Letopisy XV.44) ... "Podobně byli nejprve zatčeni všichni, kteří se k této vině přiznali, poté, na základě jejich svědectví, byly usvědčeny nesmírné zástupy, ne však ze žhářství,

ale z nenávisti vůči lidstvu!" (A) (Letopisy XV.44)

Významný římský historik Gaius Suetonius Tranquillus (cca *69/75, †130/140 po Kristu) autor knihy "Životopisy dvanácti císařů" (počínaje Juliem Caesarem a dále) (kterou napsal kolem r. 120 po Kristu) napsal, že císař Claudius (cca v r. 49 po Kristu) "vyhnal Židy z Říma, z důvodu nepokojů, kterým se neustále oddávali z podnětu Chresta" (C) (Životopisy dvanácti císařů, Claudius XXV.4.) (To je ve shodě s NZ - Skutky 18:1-2.)

Gaius Plinius Caecilius Secundus (Plinius mladší) (cca *61/63, †113 po Kristu), jež byl kolem roku 111 po Kristu jmenován císařským legátem římské provincie Bithýnie, na západě Malé Asie (dnešní Turecko), udržoval rozsáhlou korespondenci s císařem Traianem. V jednom z těchto dopisů se Plinius konkrétně zmiňuje o křesťanech, které zatkl: "Zeptal jsem se jich, zda jsou křesťané, a když to potvrdili, zopakoval jsem otázku podruhé a potřetí spolu s varováním ohledně trestu, který je čeká. Pokud na mém přesvědčení trvali, dal jsem je odvést k popravě, neboť ať už je povaha jejich vyznání jakákoliv, jsem přesvědčen, že jejich tvrdohlavost a neotřesitelná umíněnost by neměla zůstat bez trestu." (A) (Dopisy X.96) ... "Měli ve zvyku scházet se v určitý stanovený den než se rozednělo, kdy zpívali chorál Kristu jako Bohu a zavazovali se slavnostní přísahou, že se nebudou dopouštět zlých skutků, ale zdrží se veškerých podvodů, krádeží a cizoložství, nikdy neporuší své slovo a neklamou důvěru, když budou vyzváni, aby ji ctili; načež bylo jejich zvykem se rozejít a poté se opět sejít u jídla, ale jídla obyčejného a nezávadného." (B) (Dopisy X.96) ... "To mě vedlo k rozhodnutí, že je tím důležitější dozvědět se pravdu mučením dvou otrokyň, které nazývali diakonkami. Nenašel jsem však nic, než jakýsi degenerovaný, leč široce rozpracovaný kult. (A) (Dopisy X.96-98). (Perzekuce křesťanů je zaznamenána v NZ a Ježíš Kristus ji předpověděl.)

ZHODNOCENÍ DŮKAZŮ O TOM, ŽE JEŽÍŠ KRISTUS JE SKUTEČNOU POSTAVOU

Shora uvedené důkazy dokazují, že Ježíš Kristus skutečně žil a byl popraven podle rozsudku Pontia Piláta za vlády římského císaře Tiberia v 1. století, je proto rozumné věřit, že Ježíš Kristus je reálnou postavou lidských dějin, stejně tak, jako je rozumné věřit, že reálnými postavami lidských dějin jsou Pilát Pontský, císař Tiberius, pisatelé Novozákonních Písem Bible, Josephus Flavius, Tacitus, Suetonius, Plinius mladší, či císař Traianus.

ZÁVĚR

Ježíš Kristus je prokazatelně historickou postavou lidských dějin. Svědčí o tom shodně jak BD, tak i MBD.

Největším problémem člověka jsou jeho hříchy. Každý člověk se prohřešil zlem vůči Bohu a lidem. Trestem za hřích je smrt. Boží Syn Ježíš Kristus podstoupil tento trest i za Vás. Zemřel nepředstavitelně krutou smrtí na kříži, vstal z mrtvých a má moc Vám Vaše hříchy odpustit a darovat Vám věčný život. Podmínkou je, že poslechnete Boží slovo zjevené v Novozákonních Písmech Bible. Pokud hledáte odpuštění svých hříchů, usmíření s Bohem a věčný život v Ježíši Kristu, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz, mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz, Robert Hodanko

Pojednání o MBD je v nepatrně upravené podobě v odkazech "A" převzato z knihy "Kauza Kristus" od amerického autora Lee Strobel, v odkazech "B" převzato z knihy "The New Testament Documents - Are They Reliable?" od amerického autora F.F. Bruce a v odkazech "C" převzato z knihy "Úvod do křesťanských důkazů" od amerického autora Ferrell Jenkins.

Otázky # 4

1. Věříte, že Ježíš Kristus skutečně žil na zemi a byl popraven v 1. století?
2. Pokud nevěříte, že Ježíš Kristus skutečně žil na zemi, v co věříte ohledně Ježíše Krista a o jaké objektivní důkazy se opírá Vaše víra?
3. Pokud nevěříte, že Ježíš Kristus skutečně žil na zemi, jakým způsobem rozumně vysvětlíte shora uvedené Biblické a mimobiblické záznamy, které se o Kristovi zmiňují, jakož i jejich shodu?